

சோ. இராமசாமியின் நாடகக் கலை: மொழி, நகைச்சுவை,

நையாண்டி

The Theatrical Canvas of Cho Ramaswamy: A Masterclass in Language, Laughter, and Lampoonery

முனைவர் ம. அனூராதா¹, முனைவர் கோ. பத்மபிரியா*, முனைவர் ப. முருகேசன்**

¹தமிழ்த்துறை இணைப்பேராசிரியர், நந்தா கலை மற்றும் அறிவியல் கல்லூரி (தன்னாட்சி), ஈரோடு-638052, தமிழ்நாடு, இந்தியா.

*தமிழ்த்துறை இணைப்பேராசிரியர், நந்தா கலை மற்றும் அறிவியல் கல்லூரி (தன்னாட்சி), ஈரோடு-638052 தமிழ்நாடு, இந்தியா.

**தமிழ்த்துறை உதவிப் பேராசிரியர், நந்தா கலை மற்றும் அறிவியல் கல்லூரி (தன்னாட்சி), ஈரோடு-638052 தமிழ்நாடு, இந்தியா.

Dr M. Anuradha, Associate Professor in Tamil, Nandha Arts and Science College (Autonomous), Erode-638052, Tamilnadu, India. Email: anutamil71@gmail.com

Dr. G. Padmapriya, Associate Professor in Tamil, Nandha Arts and Science College (Autonomous), Erode-638052, Tamilnadu, India. Email: padmapriyakss@gmail.com

Dr. P. Murugesan, Assistant Professor In Tamil, Nandha Arts and Science College (Autonomous), Erode-638052, Tamilnadu, India. Email: murugesanjrf2012@gmail.com

Abstract:

Cho Ramaswamy was a prominent writer, playwright, and journalist, who expressed sharp perspectives on Tamil national politics, society, and culture through a distinctive style of wit and satire. His plays, particularly those based on political satire, are structured with techniques and linguistic approaches that stimulate public thought. This article studies the stylistic features of Cho Ramaswamy's dramatic narratives, explaining how humor and satire have been employed. The analysis is organized at a minimum of five levels: language, metaphors/symbols, sentence structure, dialogic nuances, and dramaturgical themes. Basic information about Cho's life and contributions, as well as details regarding his famous plays, have been obtained from reliable sources.

Keywords: Language, Metaphors/Symbols, Sentence Structure, Dialogic Nuances, Dramaturgical Themes

ஆய்வுச் சுருக்கம்:

சோ. இராமசாமி (Cho Ramaswamy) தமிழ்தேசிய அரசியல், சமூகம் மற்றும் கலாசாரத்தின் மீது கூர்மையான நகைச்சுவை மற்றும் பரியாசப் பாணியால் வெளிப்படுத்திய ஒரு முக்கிய எழுத்தாளர், நாடகாசிரியர் மற்றும் பத்திரிகையாளர். இவருடைய நாடகங்கள், குறிப்பாக அரசியல் பரிகாசத்துக்கு உட்பட்ட தொழில்நுட்பம் மற்றும் மொழி நடத்தை மூலம் பொது சிந்தனையை எழுப்பும் வகையில் இருக்கும். இந்த கட்டுரை சோ. இராமசாமியின் நாடகக் கதைச்சரிகளின் மொழி-பாணி (stylistics) அம்சங்களை ஆய்வு செய்து, நகைச்சுவை மற்றும் பரியாசம் எவ்வாறு உபயோகப்படுத்தப்பட்டுள்ளன என்பதை விளக்குகிறது. குறைந்தபட்சம் ஐந்து மட்டங்களில் (மொழி, உவமைகள்/சின்னங்கள், வாக்கிய அமைப்பு, உரையாடல் நுணுக்கங்கள், நாடகவியல் கருப்பொருள்) அமைப்புச் செய்து ஆராய்வு மேற்கொள்ளப்பெரியது. (Cho-வின் வாழ்க்கை மற்றும் பங்களிப்பு பற்றிய அடிப்படை விவரங்கள்,

மற்றும் அவரது பிரபலமான நாடகங்கள் தொடர்பான தகவல்கள் சக்திஆதாரங்களிலிருந்து பெறப்பட்டது).

திறவுச்சொற்கள்: மொழி, உருவகங்கள்/குறியீடுகள், வாக்கிய அமைப்பு, உரையாடல் நுணுக்கங்கள், நாடக வழிபாட்டு கருப்பொருள்கள்.

1. வேதாந்தம் மற்றும் ஆய்வு நோக்கம் (தெளிவு)

நாடகாசிரியர் சோ (சோ ராமசாமி) அவர்களின் நாடகங்கள், குறிப்பாக அவற்றின் மொழி பாணி மற்றும் நகைச்சுவை அம்சங்கள் பற்றிய ஆய்வுக்கு இந்தத் திட்டம் தன்னை அர்ப்பணிக்கிறது. சோவின் படைப்புகள் கடுமையான சமூக-அரசியல் விமர்சனத்தை, கூர்மையான நகைச்சுவை மற்றும் பரிவர்த்தனை மூலம் பார்வையாளர்களுக்கு எடுத்துச் செல்கின்றன. இந்தத் தனித்துவமான இணைப்பு, ஒரு நுண்ணாய்வுக்குரிய பாணி மற்றும் மொழியியல் அம்சங்களைக் கொண்டுள்ளது. எனவே, இந்த ஆய்வின் முதன்மை நோக்கம், சோவின் நாடகங்களில் காணப்படும் தனித்த மொழிப் பண்புகள், நகைச்சுவை உருவாக்கத்தில் பயன்படுத்தப்படும் பாணி சார்ந்த கருவிகள் (stylistic devices) மற்றும் அவை ஏற்படுத்தும் பார்வையாளர் எதிர்வினை ஆகியவற்றை முறையாக வகைப்படுத்தி ஆய்வு செய்வதாகும்.

குறிப்பாக, இந்த ஆய்வு பின்வரும் கேள்விகளுக்கு விடை காண முயலும்:

1. சோவின் நாடகங்களின் மொழியில் காணப்படும் தனித்துவமான இலக்கண, சொல்லாடல் மற்றும் அமைப்பு சார்ந்த அம்சங்கள் யாவை?
2. நகைச்சுவை, கிண்டல் மற்றும் கடும் கிண்டல் (satire) ஆகியவை உருவாக்கப்படுவதற்கு எவ்வாறான பாணி கருவிகள் (எ.கா., உவமை, முரண்பாடு, மிகைப்படுத்தல்) பயன்படுத்தப்படுகின்றன?
3. இந்த மொழி மற்றும் பாணி மூலம், பார்வையாளர்களின் சிந்தனைப் போக்குகள் மற்றும் சமூக விழிப்புணர்வு எவ்வாறு தூண்டப்படுகிறது அல்லது வடிவமைக்கப்படுகிறது?

இந்த ஆய்வை முன்னெடுக்க, சோவின் நாடக நூல்கள் முதன்மை மூலமாகப் பயன்படுத்தப்படும். மேலும், சோவின் வாழ்க்கை, அவரது காலத்திய அரசியல் சூழல் மற்றும் அவரது பரபரப்பூட்டும் அரசியல் நகைச்சுவை நாடகங்களின் தாக்கம் பற்றிய தகவல்கள், நம்பகமான ஊடகக் கணக்குகள், திறனாய்வுக் கட்டுரைகள் மற்றும் சரித்திரப் பதிவுகளில் இருந்து சேகரிக்கப்படும். இத்தகவல்கள், நாடகங்களின் மொழி மற்றும் பாணி பகுப்பாய்வுக்கு பின்னணி அறிவையும், சூழலையும் வழங்கும்.

2. சோ. இராமசாமியின் நாடகக்காரியம் — ஒரு விருத்தகத் தோற்றம்

நாடகாசிரியர் சோ. இராமசாமி அவர்கள் தமிழ் நாடக வரலாற்றில் அரசியல் நெயாண்டி மற்றும் நகைச்சுவை நாடகங்களின் முன்னோடிகளில் ஒருவராகத் திகழ்கிறார். முகமது பின் துக்ளாக் போன்ற

நாடகங்கள் மூலம் அவர் நிலைத்த இடத்தைப் பெற்றுள்ளார். அவரது படைப்புகள் தனித்துவமானவை, ஏனெனில் அவை நிகழ்கால அரசியல் நிகழ்வுகளை நேரடியாக அடிப்படையாகக் கொண்டுள்ளன. அவரது நாடகங்கள் சமகால அரசியல் மேலாண்மை, நிர்வாகக் குறைபாடுகள் மற்றும் சமூக அந்தஸ்துகள் குறித்த கடுமையான விமர்சனத்தை, குத்துவாள் போன்ற நகைச்சுவை மூலம் முன்வைக்கின்றன.

சோவின் நாடகக்கலையின் மையச் சிறப்பு, அதன் மொழி மற்றும் உரையாடல் அமைப்பில் அடங்கியுள்ளது. அவர் பயன்படுத்திய வாக்கியக் கட்டமைப்புகளும், சொல்லாட்சி முறைகளும் மிகவும் துல்லியமாகவும், நுட்பமாகவும் வடிவமைக்கப்பட்டவை. இந்த மொழிச் சிக்கனம் மற்றும் கூர்மை, சாதாரண மக்கள் முதல் அறிவுஜீவிகள் வரை அனைவரையும் ஈர்ப்பதோடு, சமூகத்தின் அடிப்படைப் பிரச்சினைகள் குறித்து ஆழமாகச் சிந்திக்கத் தூண்டுகிறது. அவரது உரையாடல்கள் வெறும் பொழுதுபோக்கிற்காக மட்டுமல்ல, பார்வையாளரின் மனதில் ஒரு கேள்வியைப் பதிக்கும் 'சிந்தனைத் தூண்டுகோல்களாக' (Thought-Provoking Stimuli) செயல்படுகின்றன.

இத்தகைய கலைப்பாணி, சோவின் நாடகங்களைக் காலத்தை மtranscendும் கலைப் படைப்புகளாக உயர்த்தியுள்ளது. அவை அரசியல் நிகழ்வுகளின் உடனடி பதிவுகள் மட்டுமல்ல, மனித சுபாவம் மற்றும் அதிகாரத்தின் இயல்புகளைப் பற்றிய நித்தியமான விமர்சனங்களாகவும் விளங்குகின்றன. எனவே, சோ. இராமசாமியின் நாடகங்கள் தமிழ் இலக்கியத்தில் ஒரு விருதகமான (distinct) தோற்றமாகவும், ஆய்வுக்கு மதிப்புள்ள படைப்புகளாகவும் தொடர்ந்து விளங்குகின்றன.

3. மொழி அமைப்பு மற்றும் சொற்பிரயோகம்

3.1 சொற்பொருள் தேர்வும், பேச்சு மட்டமும் (Register)

சோவின் நாடக உரைகளில் மிகவும் தெளிவாகக் காணப்படும் ஒரு அம்சம், பொது மக்களின் பேச்சுத் தமிழ் (Colloquial Tamil) மற்றும் இலக்கியம்/அரசியலில் பயன்படுத்தப்படும் முறைசார்ந்த தமிழ் (Formal/Literary Register) ஆகிய இரண்டின் வேண்டுமென்றே ஏற்படுத்தப்படும் மோதலாகும். இந்த இரு பேச்சு மட்டங்களையும் இணைத்துப் பயன்படுத்தும் முறை, சிக்கலான அரசியல் கருத்துகளை மிகவும் எளிமையாகவும், கவர்ச்சியாகவும் பார்வையாளர்களுக்கு எடுத்துச் சொல்ல உதவுகிறது.

முறைசார்ந்த, கடினமான அரசியல் சொற்களுக்குப் பதிலாக அன்றாட வாழ்க்கையில் பயன்படுத்தும் எளிய சொற்களையும், பேச்சு வழக்குகளையும் பயன்படுத்துவதால், சாதாரண மக்களும் அரசியல் விவாதங்களில் ஈடுபட முடிகிறது. இந்த மோதல் நகைச்சுவையை உருவாக்குவதில் முக்கிய பங்கு வகிக்கிறது. உயர் அரசியல் கருத்துகள் திடீரென ஒரு சாதாரணமான, நகைச்சுவை ததும்பும் நடைமுறை உவமையில் விளக்கப்படும்போது, பொருந்தாத சூழல் (Incongruity) காரணமாக வலுவான சிரிப்பு உருவாகிறது. இதன் மூலம், கடுமையான விமர்சனம் கூட ஒரு இனிமையான அனுபவமாக மாறுகிறது.

3.2 சூழலுக்கு ஏற்ப மொழி மாற்றங்கள் (Code-switching & Style-shifting)

சோவின் மொழிப் பாணியின் மற்றொரு சிறப்பம்சம், சூழலுக்கு ஏற்ப மொழி மாற்றம் (Code-switching) மற்றும் பேச்சுப் பாணி மாற்றம் (Style-shifting) ஆகும். நாடகத்தின் உரையாடல்களில், அவர் திடீரென பேச்சுப் பாணியை மாற்றிக்கொள்வதைக் காணலாம். இதில் பின்வரும் அம்சங்கள் அடங்கும்:

- **ஆங்கிலச் சொற்களின் இணைப்பு:** அரசியல், நிர்வாகம் தொடர்பான ஆங்கிலச் சொற்களை (எ.கா., 'அரசியலமைப்பு', 'ஜனநாயகம்', 'பியூர்') தமிழ் வாக்கியத்தினுள்ளே நேரடியாக இணைப்பது ஒரு சாதாரண நடைமுறை. இது நகர்ப்புற, கல்விபெற்ற வர்க்கத்தின் மொழிப்பழக்கத்தை நம்பகத்தன்மையுடன் சித்தரிக்கிறது. மேலும், இது சிலசமயம் அந்த வர்க்கத்தின் நடைமுறைத் தன்மை அல்லது ஆங்கில மோகத்தைக் கேலி செய்வதற்கும் பயன்படுகிறது.
- **திரைப்படம் மற்றும் பாபுலர் கலாச்சாரக் குறிப்புகள்:** சமூகத்தில் பிரபலமான திரைப்படப் பாடல்கள், வசனங்கள் அல்லது பாபுலர் கலாச்சார சின்னங்களைக் குறிப்பிடுவதன் மூலம், நாடகத்தை நடப்புக் காலத்துடன் நேரடியாக இணைக்கிறார். இது பார்வையாளர்களுடன் உடனடி ஒற்றுமையை ஏற்படுத்துகிறது.
- **பாத்திரத்திற்கு ஏற்ப பாணி மாற்றம்:** ஒரே காட்சியில், ஒரு பாத்திரம் அதிகாரத்துவ நடையில் பேசியவாறு, திடீரென சாதாரண மனிதனின் கோபத்துடன் பேசத் தொடங்கும். இத்தகைய திடீர் பாணி மாற்றம் நாடகத்திற்கு இயக்கத்தைக் கொடுப்பதோடு, நகைச்சுவையையும் மிகைப்படுத்துகிறது.

இந்த மொழி மாற்றங்கள், நகைச்சுவையின் தன்மை மற்றும் சமகால பார்வையாளர்களுடன் இணைத்தல் ஆகிய இரு நோக்கங்களையும் நிறைவேற்றுகின்றன. பாத்திரத்தின் தன்மை மற்றும் உரையாடலின் வேகம் கூட நகைச்சுவையை உருவாக்கும் முக்கிய கருவியாகும். ஒரு குறிப்பிட்ட சந்தர்ப்பத்தில், வார்த்தைகளின் தேர்வு மட்டுமல்ல, அதைச் சொல்லும் வேகம் மற்றும் சந்தம் ஆகியவை சிரிப்பைத் தூண்டும் திறன் கொண்டவை. இவ்வாறு, சோவின் மொழி அமைப்பு என்பது வெறும் தகவல் தெரிவிப்பிற்கான ஊடகம் மட்டுமல்ல, ஒரு சிக்கலான, குறி காட்டும் கலைக் கருவியாகவும் திகழ்கிறது.

4. நகைச்சுவை மற்றும் பரியாச பாணி கருவிகள் (Stylistic devices)

நாடகாசிரியர் சோ. இராமசாமியின் நாடகங்களில் நகைச்சுவை மற்றும் பரியாசம் ஆகியவை கரும் சமூக விமர்சனத்திற்கான முக்கிய கருவிகளாக செயல்படுகின்றன. அவர் பயன்படுத்தும் பாணி சார்ந்த கருவிகள் (Stylistic Devices) கூர்மையான அரசியல் விமர்சனத்தை இனிமையான நகைச்சுவை மூலம் பார்வையாளரின் மனதில் பதிய வைக்கின்றன.

4.1 முரண்தொனி / எதிர்மறை நகைச்சுவை (Irony)

சோவின் நாடகங்களில் முரண்தொனி (Irony) மிகவும் ஆழமான மற்றும் சிக்கலான முறையில் காணப்படுகிறது. இது ஒரு எதிர்பார்ப்பை உருவாக்கி, பின்னர் அந்த எதிர்பார்ப்பை முற்றிலும் மீறும் விதத்தில் விமர்சனத்தை நிகழ்த்துகிறார். 'முகமது பின் துக்ளாக்' போன்ற நாடகங்கள் இதற்கு சிறந்த எடுத்துக்காட்டுகளாகும். இந்நாடகத்தில், ஒரு அறிவார்ந்த மற்றும் புரட்சிகர சிந்தனையாளர் என்று தொடங்கும் பேரரசர், தனது நல்லெண்ணமான திட்டங்களே மக்களுக்கு பேரழிவைத் தரும் ஒரு முரண்பாட்டு நிலைக்கு ஆளாகிறார். இங்கு, ஆட்சியின் 'இரக்கம்' என்று கூறப்படுவது, உண்மையில் 'அரசியல் அநியாயமாக' மாற்றப்படுகிறது. இந்த முரண்தொனி வழியாகவே, அரசியல் மேலாண்மையின் தவறான நடைமுறைகள் மற்றும் அதிகாரத்தின் இயல்பு பற்றிய கடும் விமர்சனம் நிகழ்த்தப்படுகிறது. இது பார்வையாளருக்கு மகிழ்ச்சியும், சிந்தனையும் ஒருங்கே தருகிறது.

4.2 குறிப்பிட்ட இலக்குகளைக் கொண்ட கேலிச்சித்திரம் (Satire with Specific Targets)

சோவின் கேலிச்சித்திரம் (Satire) எப்போதும் நிர்ணயிக்கப்பட்ட இலக்குகளைக் கொண்டது. அவர் விமர்சனத்தின் குறியாக அமைக்கும் முக்கிய துறைகள்:

- அரசியல் கட்சி முறைமை: கட்சித் தலைமையின் சுயநலம், கூட்டணி அரசியலின் தத்தளிப்பு.
- அதிகார அசமநிலை: அரசு அதிகாரிகளின் தன்னிச்சையான நடவடிக்கைகள், பண்பாட்டு ஏற்றத்தாழ்வுகள்.
- பத்திரிக்கைத் துறை: ஊடகங்களின் நடுநிலைமை இல்லாத்தன்மை, அதிகார வர்க்கத்திற்கு அடிமைப்படுதல்.
- பொது மரபுகள்: சமூகத்தில் ஆழப் பதிந்துள்ள குறுகிய மனப்பான்மை, நம்பிக்கைகள்.

இந்தக் கேலிச்சித்திரத்தின் மூலம், அவர் சமூகத்தின் மறுத்து வைக்கப்பட்ட உணர்வுகளை வெளிக்கொணர்ந்து, குற்றங்கள் மற்றும் சமூகத் தவறுகளை 'சிரிப்பு' என்ற சக்திவாய்ந்த ஆயுதம் மூலம் தாக்குகிறார். சிரிப்பு ஏற்படுத்தும் மன ஆரோக்கியத்தின் வழியாக, தவறானவற்றை எதிர்க்கும் துணிச்சலைப் பார்வையாளர்களுக்கு ஊட்டுகிறார்.

4.3 மிகைப்படுத்தல், தணித்தல், நையாண்டிப் பாணி (Hyperbole, Understatement & Parody)

சோ தனது உரையாடல்கள் மற்றும் காட்சி அமைப்புகளில் மிகைப்படுத்தல் (Hyperbole) முறையை அடிக்கடி பயன்படுத்துகிறார். ஒரு விஷயத்தை அதன் இயல்பான அளவை விட பல மடங்கு பெரிதாக்கிக் காட்டி, அதன் அபத்தத்தை அல்லது தீங்கை வலியுறுத்துகிறார். இது விமர்சனத்தை அதிர்ச்சியூட்டும் விதமாகவும், நினைவில் கொள்ளத்தக்கதாகவும் ஆக்குகிறது.

இதற்கு எதிர்மறையாக, தணித்தல் (Understatement) முறையையும் சில சமயங்களில் கையாளுகிறார். ஒரு பெரிய குறைபாடு அல்லது துயரம் நிகழ்ந்தபோதும், அதை மிகச் சாதாரணமான அல்லது லேசான சம்பவம் போல் கதாபாத்திரங்கள் மூலம் விவரிப்பார். இந்த முரண்பாடு, உண்மையான தீமையின் அளவை இன்னும் தீவிரமாக வெளிப்படுத்தும்.

மேலும், நடப்பு அரசியல் நிகழ்வுகள், பிரபலமான திரைப்படக் காட்சிகள் அல்லது இலக்கியப் படைப்புகளை நையாண்டிப் பாணியில் (Parody) அளித்து அவற்றின் பின்னணியில் ஆழமாக மறைந்துள்ள அரசியல் வக்கிரத்தை வெளிக்கொணர்கிறார். இந்தப் பாணி கருவிகள் அனைத்தும் சோவின் நாடகங்களைக் காலத்திற்கு மீறிய, சிந்திக்க வைக்கும் கலைப் படைப்புகளாக உயர்த்துகின்றன.

5. உரையாடல் (Dialogue) நுணுக்கங்கள் மற்றும் கதாபாத்திர வடிவமைப்பு

நாடகாசிரியர் சோ. இராமசாமியின் நாடகங்களின் சக்தி, பெரிதும் அவரது உரையாடல் நுணுக்கங்கள் மற்றும் கதாபாத்திரங்களின் வடிவமைப்பில் அடங்கியுள்ளது. அவரது உரையாடல்கள் மேடை அமைப்பிற்கே உரித்தான தனித்தன்மை கொண்டவை.

சோவின் உரையாடல்கள் நடிப்புக்கான சமிக்கைகள் (cueing), நாடகியல் இடைநிறுத்தங்கள் (pauses), மற்றும் குறும்படக் காட்சி போன்ற மாதிரிகள் கொண்டவை. இந்தக் கூறுகள் உரையாடலுக்கு ஒரு இயற்கையான ஓட்டத்தை வழங்குவதோடு, நகைச்சுவை மற்றும் விமர்சனத்திற்கான வலுவான வாய்ப்புகளை ஏற்படுத்துகின்றன. குறிப்பாக, இடைநிறுத்தங்கள் சில சமயம் சொல்லப்படாத விமர்சனத்தைக் குறிப்பாக வெளிப்படுத்தும்.

கதாபாத்திர வடிவமைப்பிலும், சோ ஒரு திறமையான கைவண்ணம் கொண்டவர். அவர் தனது கதாபாத்திரங்களின் வாயிலாக பல்வேறு சமூகக் குழுக்களை பிரதிநிதித்துவப்படுத்துகிறார். ஒவ்வொரு குழுவின் சமூக, கல்வி, பொருளாதார நிலையையும் அடையாளப்படுத்தும் விதத்தில், ஒவ்வொரு கதாபாத்திரத்தின் மொழி பாணி மற்றும் சொல்லாடல் ஆகியவை தனித்துவமாக வேறுபடுத்தப்பட்டுள்ளன. இந்த மொழி வேறுபாடு மூலம், சமூகத்தில் நிலவும் படிநிலை அமைப்பு மற்றும் மதிப்பீடுகள் தெளிவாகப் புலப்படுகின்றன.

மிக முக்கியமாக, சோ ஒரே மாதிரியான கருத்துகள் (stereotypes) உள்ள கதாபாத்திரங்களை அறிமுகப்படுத்தி, பின்னர் நாடகத்தின் போக்கில் அந்த ஒரே மாதிரியான கருத்துகளை மீறிச் செல்கிறார். இந்த நுட்பம் பார்வையாளரின் எதிர்பார்ப்புகளை முறியடிப்பதோடு, சமூகப் பிரிவுகள் மீது அவர்கள் கொண்டிருக்கும் முன் கணிப்புகளைக் கேள்விக்குள்ளாக்கும் வலுவான சிந்தனைத் தூண்டுகோலாக செயல்படுகிறது. இவ்வாறு, உரையாடலின் நுணுக்கமான கட்டமைப்பும், கதாபாத்திரங்களின் ஆழமான வடிவமைப்பும் சோவின் நாடகங்களில் அரசியல்-சமூகக் கருத்துக்கள் தாக்கம் மிகுந்த விதத்தில் வெளிப்பட உதவுகின்றன.

6. வாசகர்/தாக்கம் (Audience effect) மற்றும் சமூக விமர்சனத் தாக்கம்

சோ. இராமசாமியின் நகைச்சுவை நாடகங்கள் பொதுமக்கள் எளிதில் புரிந்து ரசிக்கக்கூடிய பாணியில் அமைந்திருந்ததால், அது ஒரு குறுகிய வட்டாரத்திற்குள் மட்டுமே சுருங்காமல், விரிவான பார்வையாளர் வட்டத்தைக் கவர்ந்து சென்றது. அவரின் படைப்புகளில் பயன்படுத்தப்பட்ட நகைச்சுவை, பரியாசம் மற்றும் சுட்டிகேள்விகள் அனைத்தும் மக்களுடன் உடனடி தொடர்பை ஏற்படுத்தின. இதன் மூலம், மக்களின் அன்றாட அனுபவங்களோடு கலந்த அரசியல் மற்றும் சமூக நிகழ்வுகள் நாடக மேடையில் பிரதிபலித்தன. இந்த அணுகுமுறை நாடகங்களை வெறும் பொழுதுபோக்கு கருவியாக மட்டுமல்லாமல், சமூக மற்றும் அரசியல் சிந்தனையைத் தூண்டும் சக்தியாக மாற்றியது. அரசியல் உரையாடல்கள் பொதுவாக உயர்கல்வியாளர்கள் அல்லது சிந்தனையாளர்களுக்குள் மட்டுமே நிகழ்ந்தாலும், சோவின் நாடகங்கள் அந்த உரையாடலை பொதுமக்களிடமும் கொண்டு சென்றன. நகைச்சுவை மற்றும் பரியாசம் இணைந்த விமர்சனமாக இருந்ததால், பார்வையாளர்கள் சிரிப்புடன் சிந்திக்கவும் வைக்கப்பட்டனர்.

இவ்வாறு, நாடகங்கள் மக்களிடம் அரசியல் நாகரீக பரிமாணங்களைப் பற்றிய விழிப்புணர்வை வளர்த்தன. குறிப்பாக, ஊழல், அதிகாரத்தின் தவறான பயன்பாடு, சமூக சமத்துவம் போன்ற கேள்விகள் சுலபமான உரையாடல்களின் மூலமாக பார்வையாளர்களிடம் சென்றடைந்தன. சோ. இராமசாமியின் தனித்துவமான பாணி, அரசியலை சிக்கலான உரையாடல்களிலிருந்து எடுத்து மக்களின் வாழ்வுடன் இணைத்தது. இதன் விளைவாக, அவரது நாடகங்கள் சமூக விமர்சனத்திற்கான வலுவான மேடையாக மாறின. பார்வையாளர்களின் சிந்தனையை மாற்றும் வல்லமை கொண்ட இந்த பாணி, அரசியல் விழிப்புணர்வை பொதுமக்களிடையே பரப்பியதில் முக்கிய பங்கு வகித்தது. எனவே, சோவின் நாடகங்கள் நகைச்சுவையால் மகிழ்வித்தாலும், அதைவிட ஆழமாக அரசியல் உணர்வை தூண்டிய இயக்கமாகக் கருதப்படுகின்றன.

7. ஆய்வுக்கான பரிந்துரைகள் (Methodological suggestions for further research)

நாடகாசிரியர் சோ. இராமசாமியின் படைப்புகளின் மொழி, பாணி மற்றும் தாக்கம் குறித்த ஆய்வை மேலும் ஆழப்படுத்த, பின்வரும் முறைசார்ந்த ஆய்வு வழிமுறைகளை முன்மொழியலாம்.

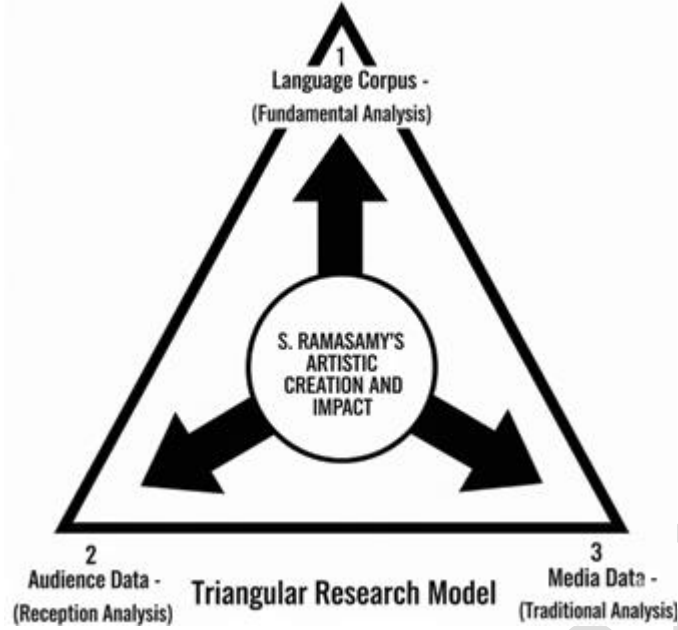

Fig1: முக்கோண ஆய்வு மாதிரி

Fig1 shows இந்த வரைபடம் முக்கோண ஆய்வு மாதிரியை (Triangular Research Model) காட்டுகிறது. இது சோ. இராமசாமியின் கலைப் படைப்புகள் மற்றும் அவரின் தாக்கம் பற்றிய விரிவான ஆய்வுக்கான கட்டமைக்கப்பட்ட கருத்துச் சுருக்க (conceptual framework) ஆகும்.

1. மொழி-பாணி அடிப்படையிலான ஆய்வு (Corpus-Based Stylistic Analysis)

சோவின் நாடக உரைகள் மற்றும் கட்டுரைகள் அனைத்தையும் ஒரு மின்னணு தரவுத்தொகுப்பாக (Digital Corpus) உருவாக்கி, மொழியியல் ஆய்வுக்கு மென்பொருள் (software) மூலம் பகுப்பாய்வு மேற்கொள்ளலாம். இந்த முறை மூலம், அவரது எழுத்தில் மீண்டும் மீண்டும் வரும் சொற்பொருள் தேர்வுகள், இலக்கண அமைப்புகள், வாக்கியச் சூத்திரங்கள் மற்றும் சொற்றொடர்கள் ஆகியவை அறிவியல் பூர்வமாகக் கண்டறியப்படும். எடுத்துக்காட்டாக, 'அரசியல்', 'ஜனநாயகம்', 'அதிகாரம்' போன்ற சொற்கள் எவ்வளவு அடிக்கடி பயன்படுத்தப்படுகின்றன, அவை எந்த சொற்களுடன் இணைந்து வருகின்றன என்பனவற்றை எண்ணிக்கைப் பூர்வமாக அளவிட முடியும். இது சோவின் மொழிப் பாணியின் அடிப்படை அம்சங்களைத் தெளிவாக வரையறுக்க உதவும்.

2. பார்வையாளர் ஏற்பு ஆய்வு (Audience Reception Studies)

சோவின் நாடகங்களின் உண்மையான தாக்கத்தைப் புரிந்துகொள்ள, பார்வையாளர் ஏற்பு கோட்பாட்டின் அடிப்படையில் ஆய்வு நடத்தப்பட வேண்டும். இதற்காக, காலம் கடந்து விட்ட பழைய மேடை நிகழ்ச்சிகளின் காணொளிகள் (Archive Videos) கிடைக்கப்பெற்றால், அவற்றை

பகுப்பாய்வு செய்தல், அத்துடன் அந்த நாடகங்களை நேரில் கண்ட பார்வையாளர்களுடன் நேர்காணல்கள் மற்றும் கேள்வித்தாள் ஆய்வுகள் நடத்தப்படலாம். இவை மூலம், பல்வேறு காலக்கட்டங்களில் வாழ்ந்த மக்கள் சோவின் நாடகங்களில் இருந்து எவ்வாறு பொருள்கண்டார்கள், எந்தக் காட்சிகள்/வசனங்கள் மிகுந்த தாக்கத்தை ஏற்படுத்தின என்பது பற்றிய நேரடித் தகவல்கள் கிடைக்கும்.

3. ஊடகத் தாக்கம் மற்றும் பாரம்பரியம் (Media Impact and Legacy)

சோவின் சிந்தனைகள் நாடக மேடையை தாண்டி, தொலைக்காட்சி, பத்திரிக்கை மற்றும் தற்போதைய சமூக ஊடகங்கள் வழியாக எவ்வாறு பரவியது மற்றும் தாக்கம் செலுத்தியது என்பது பற்றிய ஆய்வு முக்கியமானது. 'குடும்பம்' வார இதழில் அவர் எழுதிய கட்டுரைகள், 'சினிமா' இதழில் செய்த தாக்கம், மற்றும் சமூக ஊடகங்களில் இன்றும் அவரது எண்ணங்கள் எவ்வாறு பகிரப்படுகிறது மற்றும் விவாதிக்கப்படுகிறது என்பதை முறைப்படுத்தி ஆய்வு செய்யலாம். இது ஒரு கலைஞரின் பாரம்பரியம் காலத்துக்கு ஏற்றவாறு எவ்வாறு மாறியமைந்து வளர்ச்சியடைகிறது என்பதை விளக்கும்.

8. References

1. சோ. இராமசாமி — தமிழ் விக்கிப்பீடியா. (சோ. ராமசாமி — அடிப்படை வாழ்க்கைக் குறிப்புகள் மற்றும் படைப்புகள்).
2. “Cho Ramaswamy” — English Wikipedia (சீர்ப்பாட்டு மற்றும் திரைப்பட/நாடகப் பதிவுகள்).
3. Rediff.com — *Cho... Anything but Tughlaq* (சோவின் Mohammed bin Tughlaq நாடகத்தின் பரிகாசத் தன்மை பற்றிய விமர்சனம்).
4. Madras Musings — *Cho remembered / Cho remembered – 2* (சோவின் நாடகப் பயணம் மற்றும் மேடை அனுபவங்கள்). TNOU MAL-22: *Stylistics and Discourse Analysis* (மொழி-பாணியியல் அடிப்படைக் கோட்பாடுகள் — ஆய்வுக்கான முறைப்பாட்டுத் தளவமைப்பு).
5. Scroll.in / Hindustan Times / Economic Times obituaries & profiles on Cho (சோவின் பொதுவுடைமை மற்றும் அரசியல் அணுகுமுறை பற்றிய செய்திகள்).

License

This work is licensed under a [Creative Commons Attribution 4.0 International License](https://creativecommons.org/licenses/by/4.0/).